

SPRING FRAMEWORK

Katedra Mikroelektroniki i Technik Informatycznych
Politechniki Łódzkiej
ul. Wólczanska 221/223 budynek B18,
90-924 Łódź

dr inż. Jakub Chłapiński

3.

Spring Framework

- Wielowarstwowy szkielet aplikacji Java/J2EE zawierający
 - ▣ Lekki kontener *IoC* umożliwiający scentralizowane zarządzanie i łączenie komponentów *JavaBean* i *POJO (Plain Old Java Object)*,
 - ▣ Warstwę zarządzania transakcjami w oparciu o *AOP* (implementacja ograniczona do pojedynczego źródła danych),
 - ▣ Warstwę obsługi *JDBC*, oraz moduły umożliwiające integrację z bibliotekami *ORM* (Toplink, Hibernate, JDO, iBATIS) za pomocą ustandaryzowanych klas warstwy DAO,
 - ▣ Elastyczne środowisko do tworzenia aplikacji internetowych zgodnie z modelem MVC umożliwiające integrację ze Struts, WebWork, Tapestry i innymi
- Na całość szkieletu składa się około 20 modułów pogrupowanych w warstwy: Core Container, Data Access/Integration, Web, AOP, Instrumentation, Test

- Warstwa **Core Container** zawiera moduły *Core*, *Beans*, *Context* i *Expression Language*
 - ▣ *Core*, *Beans* – moduły implementujące lekki kontener obiektów z odwróconym sterowaniem oraz wstrzykiwaniem zależności. Moduły te zawierają implementację *BeanFactory*
 - ▣ *Context* – moduł umożliwiający pobranie obiektu z kontenera, z obsługą internacjonalizacji, propagacją zdarzeń, ładowaniem zasobów, oraz dostęp do kontekstu aplikacji w zależności od typu aplikacji (np. poprzez *ServletContext*). Moduł ten zawiera implementację *ApplicationContext*
 - ▣ *Expression Language* – moduł implementujący język umożliwiający przeszukiwanie drzewa obiektów, pobieranie i ustawianie pól w obiektach, wywoływanie metod, operacje arytmetyczne oraz pobranie obiektów z kontenera IoC

- Warstwa **Data Access/Integration** zawiera moduły JDBC, ORM, OXM, JMS, Transaction
 - ▣ JDBC – moduł abstrakcji dla JDBC zawierający jednolite definicje błędów niezależnie od zastosowanego sterownika JDBC
 - ▣ ORM – moduł integracji z ORM API (Hibernate, JDO, iBatis, JPA)
 - ▣ OXM – moduł abstrakcji dla mapowania obiektów do XML przy użyciu JAXB, Castor, XMLBeans, JiBX, Xstream
 - ▣ JMS – implementacja Java Messaging Service API
 - ▣ Transaction – moduł do programowego oraz deklaratywnego zarządzania transakcjami

- Warstwa **Web** zawiera moduły Web, Web-Servlet, Web-Struts, Web-Portlet
 - Web – moduł umożliwiający integrację z podstawowymi funkcjonalnościami aplikacji internetowych takimi jak upload (wysyłanie do serwera) wieloczęściowego pliku oraz inicjalizację kontenera w środowisku Servlet API
 - Web-Servlet – moduł zawierający implementację abstrakcji wg wzorca MVC dla aplikacji opartej o Servlet API. Moduł ten umożliwia separację modelu domenowego od widoków oraz formularzy
 - Web-Struts – moduł integracji ze Struts 1.0. Obecnie moduł ten jest już przestarzały i nie należy go wykorzystywać w nowych aplikacjach
 - Web-Portlet – moduł dublujący funkcjonalność Web-Servlet do zastosowania w środowisku opartym o Portlet API

- Warstwa AOP zawiera implementację programowania aspektowego pozwalającą np. na definiowanie kodu przechwytyującego wywołanie metod w klasach, zgodną ze standardem AOP-Alliance lub wykorzystującą AspectJ (moduł Aspects)
- Warstwa Instrumentation zawiera m.in. komponenty wspierające instrumentację aplikacji
- Warstwa Test zawiera wsparcie dla testowania aplikacji przy użyciu JUnit lub TestNG

- Obiekty którymi zarządza kontener IoC nazywamy bean-ami
- Aby aplikacja mogła działać, należy skonfigurować kontener IoC, m. in. wskazując które klasy zawierają definicje beanów z których składa się aplikacja; jakie występują pomiędzy nimi zależności oraz jak ma przebiegać zarządzanie ich czasem życia.
- Kontener IoC, reprezentowany w aplikacji przez interfejs `org.springframework.context.ApplicationContext` można skonfigurować na kilka sposobów:
 - Za pomocą pliku konfiguracyjnego w formacie XML
 - Za pomocą adnotacji w kodzie Java
 - Za pomocą kodu Java (konfiguracja programowa)
- Aby uruchomić kontener należy utworzyć przynajmniej jeden obiekt implementujący `ApplicationContext`

- Aby uruchomić kontener IoC należy utworzyć przynajmniej jeden obiekt implementujący ApplicationContext.
- W zależności od rodzaju aplikacji można wykorzystać różne implementacje ApplicationContext:

- ClassPathXmlApplicationContext – implementacja poszukuje pliku konfiguracyjnego XML w ścieżce classpath

```
ApplicationContext context = new ClassPathXmlApplicationContext(new String[]  
{ "service.xml", "dao.xml", "web.xml" });
```

- FileSystemXmlApplicationContext – implementacja poszukuje pliku konfiguracyjnego XML w dowolnym miejscu w systemie plików
- WebXmlApplicationContext – implementacja poszukuje pliku konfiguracyjnego w „/WEB-INF/applicationContext.xml” oraz „/WEB-INF/???-servlet.xml”, gdzie ??? oznacza nazwę servletu

□ Zastosowanie ContextLoaderListener w aplikacji internetowej

Plik /WEB-INF/web.xml

```
...  
  
<context-param>  
  <param-name>contextConfigLocation</param-name>  
  <param-value>  
    /WEB-INF/daoContext.xml  
    /WEB-INF/applicationContext.xml  
  </param-value>  
</context-param>  
<listener>  
  <listener-class>org.springframework.web.context.ContextLoaderListener</listener-class>  
</listener>  
  
...
```

□ Przykładowy plik konfiguracyjny XML

applicationContext.xml

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<beans xmlns="http://www.springframework.org/schema/beans"
  xmlns:xsi="http://www.w3.org/2001/XMLSchema-instance"
  xsi:schemaLocation="http://www.springframework.org/schema/beans
  http://www.springframework.org/schema/beans/spring-beans-3.0.xsd">

  <bean id="uzytkownikDao" class="my.application.dao.UzytkownikDao">
  <!-- konfiguracja oraz zaleznosci dla tego beanu -->
  </bean>

  ...

  <bean id="uzytkownikService" class="my.application.service.UzytkownikService">
    <property name="uzytkownikDao" ref="uzytkownikDao"/>
    ...
  </bean>

  ...

</beans>
```

□ Konfiguracja z użyciem introspekcji

services.xml

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<beans xmlns="http://www.springframework.org/schema/beans"
  xmlns:xsi="http://www.w3.org/2001/XMLSchema-instance"
  xmlns:context="http://www.springframework.org/schema/context"
  xsi:schemaLocation="http://www.springframework.org/schema/beans
    http://www.springframework.org/schema/beans/spring-beans.xsd
    http://www.springframework.org/schema/context
    http://www.springframework.org/schema/context/spring-context.xsd">

  <context:component-scan base-package="my.application.dao" />
  <context:component-scan base-package="my.application.service" />
</beans>
```

/my/application/service/UzytkownikService.java

```
package my.application.service;

@org.springframework.stereotype.Service („uzytkownikService“)
public class UzytkownikService {

  @Autowired private UzytkownikDao uzytkownikDao;

  ...
}
```

- Najważniejsze atrybuty:
 - id – identyfikator beanu
 - class - klasa implementująca bean
 - scope – zasięg beanu
 - singleton (domyślnie) – oznacza iż kontener utworzy tylko jeden obiekt (instancję) danej klasy dla całej aplikacji
 - prototype – kontener przy każdym odwołaniu utworzy nową instancję
 - request (dla aplikacji www) – instancja będzie posiadała identyczny czas życia jak obiekt `HttpServletRequest`
 - session (dla aplikacji www) – instancja będzie posiadała czas życia jak obiekt `HttpSession`
 - global session (dla portletów) – czas życia tzw. sesji globalnej
 - init-method - metoda wywoływana przy inicjacji
 - destroy-method - metoda wywoływana tuż przed usunięciem instancji
 - lazy-init – instancja będzie tworzona dopiero przy pierwszym odwołaniu

- Instancjacja poprzez konstruktor (domyślnie) – wg specyfikacji JavaBean każda klasa definiująca bean powinna zawierać jeden bezparametrowy publiczny konstruktor. Domyślnie instancjacja beanu będzie przebiegać poprzez wywołanie bezparametrowego konstruktora.

□ Instancjacja poprzez statyczną metodę

services.xml

```
...  
<bean id="testService" class="my.application.service.TestService"  
    factory-method="createInstance" />  
...
```

/my/application/service/TestService.java

```
package my.application.service;  
  
public class TestService {  
    private static TestService INSTANCE = new TestService();  
    private TestService() { }  
  
    public static TestService createInstance() {  
        return INSTANCE;  
    }  
    ...  
}
```

□ Instancjacja poprzez fabrykę instancji

services.xml

```
...
<bean id="testServiceFactory" class="my.application.service.TestServiceFactory" />

<!-- bez atrybutu class! -->
<bean id="testService"
  factory-bean="testServiceFactory"
  factory-method="createTestService" />
...
```

/my/application/service/TestServiceFactory.java

```
package my.application.service;

public class TestServiceFactory {
  public TestService createTestService() {
    return TestService.createInstance();
  }
  ...
}
```


- Wstrzykiwanie zależności (*dependency injection*) do obiektu następuje w momencie jego instancjacji bądź zwrócenia przez statyczną metodę (*factory method*).
- Zależności mogą zostać wstrzyknięte do obiektu poprzez:
 - ▣ parametry konstruktora lub statycznej metody tworzącej
 - ▣ settery dla pól w klasie obiektu

□ Przykład wstrzykiwania zależności przez parametry konstruktora

```
/my/application/service/UzytkownikService.java
```

```
package my.application.service;

public class UzytkownikService {
    private UzytkownikDao uzytkownikDao;

    public UzytkownikService(UzytkownikDao uzytkownikDao) {
        this.uzytkownikDao = uzytkownikDao;
    }

    ...
}
```

```
services.xml
```

```
...
<bean id="uzytkownikService" class="my.application.service.UzytkownikService">
    <constructor-arg ref="uzytkownikDao" />
</bean>
...
```

□ Przykład wstrzykiwania zależności przez setter

```
/my/application/service/UzytkownikService.java
```

```
package my.application.service;

public class UzytkownikService {
    private UzytkownikDao uzytkownikDao;

    public void setUzytkownikDao(UzytkownikDao uzytkownikDao) {
        this.uzytkownikDao = uzytkownikDao;
    }

    ...
}
```

```
services.xml
```

```
...
<bean id="uzytkownikService" class="my.application.service.UzytkownikService">
    <property name="uzytkownikDao" ref="uzytkownikDao" />
</bean>
...
```

- W Spring począwszy od wersji 2.5 możliwe jest również skonfigurowanie zależności w klasach beanów poprzez zastosowanie adnotacji
- W tym celu należy jednak odpowiednio skonfigurować niezbędne mechanizmy postprocessingu w kontenerze np. poprzez plik XML
- Przykładowo poniższa konfiguracja spowoduje zarejestrowanie w kontenerze następujących postprocesorów:
 - `AutowiredAnnotationBeanPostProcessor`,
 - `CommonAnnotationBeanPostProcessor`,
 - `PersistenceAnnotationBeanPostProcessor`,
 - `RequiredAnnotationBeanPostProcessor`

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<beans xmlns="http://www.springframework.org/schema/beans"
  xmlns:xsi="http://www.w3.org/2001/XMLSchema-instance"
  xmlns:context="http://www.springframework.org/schema/context"
  xsi:schemaLocation="http://www.springframework.org/schema/beans
    http://www.springframework.org/schema/beans/spring-beans-3.0.xsd
    http://www.springframework.org/schema/context
    http://www.springframework.org/schema/context/spring-context-3.0.xsd">

  <context:annotation-config />
</beans>
```

- Adnotacja @Required stosowana przy setterach określa iż dana zależność musi zostać wstrzyknięta.

```
public class UzytkownikService {
    private UzytkownikDao uzytkownikDao;

    @Required //blad jezeli nie ustawimy tej zaleznosci w konfiguracji
    public void setUzytkownikDao(UzytkownikDao uzytkownikDao) {
        this.uzytkownikDao = uzytkownikDao;
    }
}
```

- Adnotacja @Autowired lub @Inject określa iż dana zależność ma być wstrzyknięta automatycznie.

```
public class UzytkownikService {
    private UzytkownikDao uzytkownikDao;

    @Autowired(required=true)
    public void setUzytkownikDao(UzytkownikDao uzytkownikDao) {
        this.uzytkownikDao = uzytkownikDao;
    }
}
```

```
public class UzytkownikService {
    private UzytkownikDao uzytkownikDao;

    @Inject
    public void setUzytkownikDao(UzytkownikDao uzytkownikDao) {
        this.uzytkownikDao = uzytkownikDao;
    }
}
```

- Adnotację @Autowired można również stosować do innych metod, również z wieloma argumentami

```
public class UzytkownikService {
    private UzytkownikDao uzytkownikDao;

    @Autowired
    public void wyszukaj(UzytkownikDao uzytkownikDao, AdminDao adminDao) {
        ...
    }
}
```

- Adnotację @Autowired można również umieszczać przy polach klasy

```
public class UzytkownikService {  
  
    @Autowired  
    private UzytkownikDao uzytkownikDao;  
  
    ...  
}
```


- Adnotację @Autowired można również używać dla tablic i kolekcji w celu wyszukania wszystkich beanów danego typu

```
public class UzytkownikService {  
  
    @Autowired  
    private GeneryczneDao[] generyczneDao;  
  
    @Autowired  
    private Set<GeneryczneDao> generyczneDaoSet;  
  
    @Autowired  
    //jako klucz uzyte zostana nazwy beanow  
    private Map<String, GeneryczneDao> generyczneDaoMap;  
  
    ...  
}
```

- W przypadku istnienia twóich beanów o jednakowym typie można doprecyzować o którą zależność chodzi przez adnotację @Qualifier

```
public class UzytkownikService {  
  
    @Autowired  
    @Qualifier("adminDao")  
    private UniwersalneDao dao;  
  
    ...  
}
```

```
<beans ...>  
    <context:annotation-config/>  
  
    <bean class="dao.UniwersalneDao">  
        <qualifier value="adminDao"/>  
    </bean>  
  
    <bean class="dao.UniwersalneDao">  
        <qualifier value="userDao"/>  
    </bean>  
  
    ...  
</beans>
```

- Adnotacja @Resource działa w sposób zbliżony do @Autowire, przy czym identyfikuje ona zależność po nazwie, a nie po typie
- W przypadku gdy nie została określona nazwa poprzez atrybut „name” adnotacja @Resource działa podobnie do @Autowired

```
public class UzytkownikService {  
  
    @Resource(name="uzytkownikDao")  
    private UzytkownikDao uzytkownikDao;  
  
    ...  
}
```

- Annotacje @PostConstruct i @PreDestroy umożliwiają wskazanie metod które zostaną wywołane bezpośrednio po instancjacji (@PostConstruct) i przed usunięciem beanu (@PreDestroy)

```
public class LicznikZyciaService {  
  
    @PostConstruct  
    public void start() {  
        ...  
    }  
  
    @PreDestroy  
    public void koniec() {  
        ...  
    }  
  
    ...  
}
```

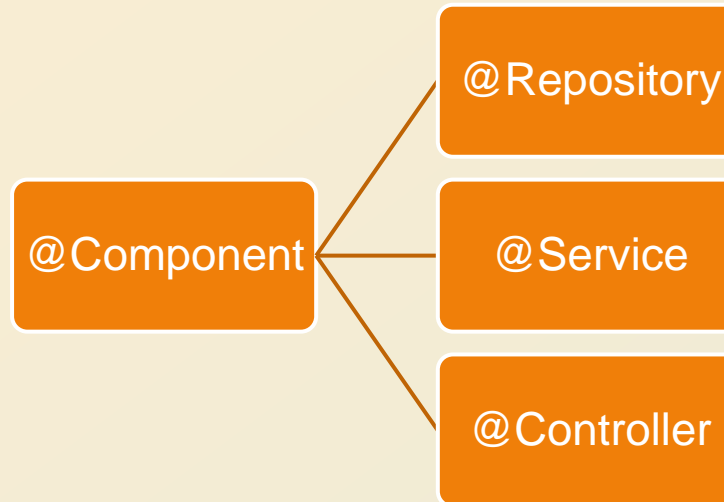
- Począwszy od wersji 2.5 Spring Framework posiada mechanizmy skanowania klas aplikacji (tzw. introspekcji) w poszukiwaniu definicji beanów
- Aby uruchomic skanowanie klas w aplikacji należy odpowiednio skonfigurować kontener

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<beans ...>

  <context:component-scan base-package="org.example.dao">
    <context:include-filter type="regex" expression=".*Dao"/>
    <context:exclude-filter type="annotation"
      expression="org.springframework.stereotype.Component"/>
  </context:component-scan>
  <context:component-scan base-package="org.example.service"/>

</beans>
```

- Aby dana klasa została dodana do kontenera musi być opatrzona adnotacją @Component lub pochodną


```
@Component("testowyBean")
public class TestowyBean {
    ...
}
```

- Adnotacja @Repository rozszerza @Component określając tzw. stereotyp beanu jako obiekt warstwy dostępu do danych (DAO)
- Obecnie Spring wykorzystuje tę adnotację do automatycznej translacji wyjątków

```
@Repository("uzytkownikDao")
public class UzytkownikDao {
    ...
}
```

- Adnotacja @Service rozszerza @Component określając tzw. stereotyp beanu jako obiekt warstwy logiki biznesowej (klasy serwisowej)
- Obecnie Spring nie wykorzystuje tej adnotacji w żaden szczególny sposób, ale zaleca się wyróżnianie klas serwisowych przy pomocy tej adnotacji.

```
@Service("uzytkownikService")
public class UzytkownikService {
    ...
}
```


- Adnotacja @Controller rozszerza @Component określając tzw. stereotyp beanu jako obiekt kontrolera dla Spring MVC
- Obecnie Spring nie wykorzystuje tej adnotacji w żaden szczególny sposób, ale zaleca się jej stosowanie dla definicji kontrolerów

```
@Controller
@RequestMapping("/uzytkownik.htm")
@SessionAttributes("uzytkownik")
public class UzytkownikController {

    @RequestMapping(method = RequestMethod.GET)
    public String pokazFormularz(ModelMap model) {
        User user = new User();
        model.addAttribute(user);
        return "userForm";
    }

    @RequestMapping(method = RequestMethod.POST)
    public String zapiszUzytkownika(@ModelAttribute("uzytkownik") Uzytkownik uzytkownik) {
        ...
        return "redirect:uzytkownikZapisany.htm";
    }
}
```

- Aby zdefiniować zasięg beanu należy zastosować adnotację @Scope

```
@Service
@Scope("prototype")
public class UzytkownikService {
    ...
}
```

- Aby dodać do kontenera nowe definicje beanów można zastosować klasę oznaczoną adnotacją `@Configuration`

```
@Configuration
public class Konfiguracja {

    @Bean public UzytkownikService uzytkownikService() {
        return new UzytkownikService();
    }

    ...
}
```



```
<beans>
  <bean id=„uzytkownikService" class=„service.UzytkownikService"/>
</beans>
```

- Do uruchomienia kontenera w oparciu o konfiguracje Java należy posłużyć się implementacją `AnnotationConfigApplicationContext`

```
public class Test {  
  
    public static void main(String[] args) {  
        ApplicationContext ctx = new AnnotationConfigApplicationContext(Konfiguracja.class);  
        UzytkownikService us = ctx.getBean(UzytkownikService.class);  
        ...  
    }  
}
```

```
ApplicationContext ctx = new AnnotationConfigApplicationContext(UzytkownikService.class,  
    AdminService.class, UzytkownikDao.class);  
UzytkownikService us = ctx.getBean(UzytkownikService.class);
```

```
ApplicationContext ctx = new AnnotationConfigApplicationContext();  
ctx.register(UzytkownikService.class, AdminService.class, UzytkownikDao.class)  
ctx.refresh();  
UzytkownikService us = ctx.getBean(UzytkownikService.class);
```

□ Przykładowa konfiguracja dla aplikacji internetowej

/WEB-INF/web.xml

```
<web-app>
  <context-param>
    <param-name>contextClass</param-name>
    <param-value>
      org.springframework.web.context.support.AnnotationConfigWebApplicationContext
    </param-value>
  </context-param>
  <context-param>
    <param-name>contextConfigLocation</param-name>
    <param-value>my.application.Konfiguracja</param-value>
  </context-param>

  <listener>
    <listener-class>
      org.springframework.web.context.ContextLoaderListener
    </listener-class>
  </listener>
```

□ Przykładowa konfiguracja dla aplikacji internetowej (c.d)

```
<servlet>
  <servlet-name>dispatcher</servlet-name>
  <servlet-class>org.springframework.web.servlet.DispatcherServlet</servlet-class>
  <init-param>
    <param-name>contextClass</param-name>
    <param-value>
      org.springframework.web.context.support.AnnotationConfigWebApplicationContext
    </param-value>
  </init-param>
  <init-param>
    <param-name>contextConfigLocation</param-name>
    <param-value>my.application.KonfiguracjaWeb</param-value>
  </init-param>
</servlet>

...
</web-app>
```

- Klasa konfigurująca może dołączać konfiguracje zdefiniowane przez inne klasy przy pomocy adnotacji `@Import`

KonfiguracjaDao.java

```
@Configuration
public class KonfiguracjaDao {
    public @Bean TestDao testDao() {
        return new TestDao();
    }
    ...
}
```

KonfiguracjaService.java

```
@Configuration
public class KonfiguracjaService {
    public @Bean TestService testService() {
        return new TestService();
    }
    ...
}
```

Konfiguracja.java

```
@Configuration
@Import(KonfiguracjaDao.class)
@Import(KonfiguracjaService.class)
public class Konfiguracja {
    ...
}
```

□ Dołączanie konfiguracji w Java do konfiguracji w XML

beans.xml

```
<beans>
  <!-- introspekcja klas z adnotacjami np. @Autowired, @Configuration -->
  <context:annotation-config/>

  <!-- klasa konfigurująca jest zwykłym beanem -->
  <bean class="app.Konfiguracja"/>

  <!-- klasa konfigurująca może też zostać dołączona przez introspekcje -->
  <context:component-scan base-package="app"/>

  ...
</beans>
```

app/Konfiguracja.java

```
@Configuration
public class Konfiguracja {
  ...
}
```

Uruchomienie kontenera w kodzie

```
ApplicationContext context = new ClassPathXmlApplicationContext("beans.xml");
```


□ Dołączanie konfiguracji w XML do konfiguracji w Java

app/Konfiguracja.java

```
@Configuration
@ImportResource("classpath:/beans.xml")
public class Konfiguracja {
    ...
}
```

beans.xml

```
<beans>
    ...
</beans>
```

Uruchomienie kontenera w kodzie

```
ApplicationContext context =
    new AnnotationConfigApplicationContext(Konfiguracja.class);
```

- ❑ Interfejs `ApplicationContext` rozszerza interfejs `MessageSource`
- ❑ `MessageSource` zawiera metody:
 - ▣ `String getMessage(String code, Object[] args, String default, Locale locale)`
 - ▣ `String getMessage(String code, Object[] args, Locale locale)` throws `NoSuchMessageException`
 - ▣ `String getMessage(MessageSourceResolvable resolvable, Locale locale)`
- ❑ Po załadowaniu `ApplicationContext` w konfiguracji wyszukiwany jest automatycznie bean o nazwie "messageSource"
- ❑ W przypadku znalezienia odpowiedniego beanu wywołania w/w metod w `ApplicationContext` przekierowane zostaną do metod w beanie
- ❑ W przypadku gdy nie zostanie znaleziony odpowiedni bean metody przekierowywane są do pustego `DelegatingMessageSource`

- ❑ Spring dostarcza zasadniczo dwu różnych implementacji interfejsu `MessageSource`: `ResourceBundleMessageSource` i `StaticMessageSource`
- ❑ Obydwie implementacje oparte są o interfejs `HierarchicalMessageSource`, co pozwala na stosowanie hierarchicznej struktury obiektów `MessageSource`
- ❑ `StaticMessageSource` - rzadko używana implementacja pozwalająca na modyfikację wielojęzycznych komunikatów z poziomu programu
- ❑ `ResourceBundleMessageSource` - najczęściej stosowana implementacja wykorzystująca komunikaty wielojęzyczne zapisane w plikach `.properties`

□ Przykład konfiguracji ResourceBundleMessageSource

beans.xml

```
<beans>

<!-- w ponizszym przykladzie komunikaty beda wyszukiwane w plikach errors.properties,
warnings.properties i messages.properties (lub ich odpowiednich wersjach dla
poszczegolnych lokalizacji) lezacych w classpath -->

  <bean id="messageSource"
    class="org.springframework.context.support.ResourceBundleMessageSource">
    <property name="basenames">
      <list>
        <value>errors</value>
        <value>warnings</value>
        <value>messages</value>
      </list>
    </property>
  </bean>

</beans>
```

□ Przykładowe pliki .properties z komunikatami

errors.properties

```
# błędy krytyczne
error.critical.required=The '{0}' property is required.

# inne błędy
typeMismatch.java.util.Date=Please enter a date in the format YYYY-MM-DD.
typeMismatch.int=Invalid number entered
typeMismatch=Invalid data entered
required=Missing field
```

messages.properties

```
# inne komunikaty
message.welcome=Welcome to our application!
```

□ Przykład użycia w kodzie

Test.java

```
public static void main(String[] args) {
    MessageSource resources = new ClassPathXmlApplicationContext("beans.xml");
    String message = resources.getMessage("message.welcome", null, "Welcome", null);
    System.out.println(message);

    String error = resources.getMessage("error.critical.required",
        new Object[] {"Config path"}, null); //exception thrown if message not found
    System.out.println(error);
}
```

Wynik działania programu

```
Welcome to our application!
The 'Config path' property is required.
```

- Dla każdej obsługiwanej wersji językowej należy przygotować osobne pliki `.properties`, dodając do ich nazwy identyfikator lokalizacji, np.:

```
messages_pl.properties
```

```
message.welcome=Witaj w naszej aplikacji!
```

```
messages_en_GB.properties
```

```
message.welcome=Welcome to our application, Sir!
```

```
messages_en_US.properties
```

```
message.welcome=Welcome to our application, dude!
```

- Lokalizacja (wersja językowa) może zostać ustawiona w środowisku w taki sam sposób jak w typowych aplikacjach Java np. programowo poprzez `Locale.setDefault()` lub poprzez przełączniki dla maszyny wirtualnej
- W metodach `MessageSource` można też jawnie wskazać lokalizację, podając obiekt `Locale` jako parametr
- W aplikacjach internetowych Spring MVC lub Spring WebFlow wersja językowa jest domyślnie pobierana z żądania od klienta i odpowiada zazwyczaj lokalizacji ustawionej w jego przeglądarce

- Jako alternatywę dla `ResourceBundleMessageSource` można zastosować też klasę `ReloadableResourceBundleMessageSource`, którą wzbogacono o:
 - ▣ możliwość wczytywania plików `.properties` z dowolnego miejsca w systemie plików, a nie tylko z `classpath`
 - ▣ możliwość wielokrotnego ładowania plików z komunikatami w trakcie działania aplikacji

- Obsługa zdarzeń w Spring oparta jest o implementację interfejsu `ApplicationListener` oraz klasę `ApplicationEvent` zgodnie z typowym wzorcem projektowym `Observer`
- Wszystkie beany w kontenerze, które implementują interfejs `ApplicationListener`, są automatycznie powiadamiane o zdarzeniach w Spring

```
public interface ApplicationListener<E extends ApplicationEvent>
    extends EventListener {

    void onApplicationEvent(E event)
}
```

- Zdarzenia wbudowane:
 - ContextRefreshedEvent - zdarzenie zachodzi po wczytaniu konfiguracji do ApplicationContext, przy uruchamianiu lub po użyciu metody refresh() z ConfigurableApplicationContext
 - ContextStartedEvent - zdarzenie zachodzi po wykonaniu metody start() z ConfigurableApplicationContext (Lifecycle)
 - ContextStoppedEvent - zdarzenie zachodzi po wykonaniu metody stop() z ConfigurableApplicationContext
 - ContextClosedEvent - zdarzenie zachodzi po wykonaniu metody close() z ConfigurableApplicationContext
 - RequestHandledEvent - zdarzenie ma miejsce po obsłużeniu żądania HTTP, dotyczy tylko aplikacji używających DispatcherServlet

- Aby zdefiniować własny rodzaj zdarzenia należy rozszerzyć klasę `ApplicationEvent`, np.:

```
public class PoprawnaAutoryzacjaEvent extends ApplicationEvent {
    private String login;
    private String url;

    public PoprawnaAutoryzacjaEvent(Object source, String login, String url) {
        super(source);
        this.login = login;
        this.url = url;
    }

    //getter, setter, pozostałe metody
}
```

- Aby wywołać wystąpienie zdarzenia należy wywołać metodę `publishEvent()` z interfejsu `ApplicationEventPublisher`
- Aby pobrać implementację tego interfejsu w beanie można posłużyć się interfejsem `ApplicationEventPublisherAware`

```
@Service
public class AutoryzacjaService implements ApplicationEventPublisherAware {
    private ApplicationEventPublisher publisher;

    // z interfejsu ApplicationEventPublisherAware
    public void setApplicationEventPublisher(ApplicationEventPublisher publisher) {
        this.publisher = publisher;
    }

    // w tej metodzie występuje zdarzenie PoprawnaAutoryzacjaEvent
    public void autoryzuj(String login, String url) {
        bool ok = false;
        // dokonanie autoryzacji
        if (ok) {
            PoprawnaAutoryzacjaEvent event = new PoprawnaAutoryzacjaEvent(this, login, url);
            publisher.publishEvent(event);
        }
    }
}
```

- Aby przechwycić wystąpienie zdarzenia należy zaimplementować w klasie beanu obsługującego zdarzenie interfejs `ApplicationListener`, np.:

```
@Service
public class AutoryzacjaLogger implements
    ApplicationListener<PoprawnaAutoryzacjaEvent> {

    @Autowired
    private AutoryzacjaDao autoryzacjaDao;

    public void onApplicationEvent(PoprawnaAutoryzacjaEvent event) {
        autoryzacjaDao.zapiszPoprawnaAutoryzacje(event.getLogin(), event.getUrl())
    }
}
```

- Mechanizm propagacji zdarzeń w Spring jest prosty i skuteczny w wielu zastosowaniach, ale posiada też ograniczenia:
 - ▣ zgłaszanie zdarzeń następuje synchronicznie, metoda `publishEvent` blokuje do czasu obsłużenia zdarzenia przez wszystkie beany nasłuchujące (można to w razie konieczności usprawnić poprzez `ApplicationEventMulticaster`)
 - ▣ zdarzenia są propagowane w obrębie jednego `ApplicationContext`
- Jeżeli aplikacja wymaga lepszego mechanizmu komunikacji (np. pomiędzy procesami) istnieje oddzielnie rozwijany projekt Spring Integration o dużo bogatszych możliwościach

- Aby pokonać ograniczenia standardowej klasy `java.util.URL` w Spring zaprojektowano alternatywny sposób dostępu do zasobu, poprzez zunifikowany interfejs `Resource`

```
public interface Resource extends InputStreamSource {
    boolean exists();
    boolean isOpen();
    URL getURL() throws IOException;
    File getFile() throws IOException;
    Resource createRelative(String relativePath) throws IOException;
    String getFilename();
    String getDescription();
}
```

```
public interface InputStreamSource {
    InputStream getInputStream() throws IOException;
}
```


- Uniwersalny interfejs Resource posiada szereg implementacji które wiążą go z określonym typem zasobu:
 - ▣ `UrlResource` - klasa opakowuje `java.net.URL` i umożliwia dostęp do zasobów które mogą być zaprezentowane przez URL (pliki, zasoby http, zasoby ftp itd.). Jest to domyślnie używana implementacja.
 - ▣ `ClassPathResource` - klasa umożliwia dostęp do plików względem tzw. classpath. Aby wskazać poprzez ścieżkę do zasobu tą implementację można posłużyć się prefiksem "classpath:", np.: "classpath:/pl/dmcs/plik.txt"
 - ▣ `FileSystemResource` - klasa opakowuje `java.io.File`, umożliwia dostęp do plików
 - ▣ `ServletContextResource` - klasa umożliwia dostęp do plików względem katalogu głównego aplikacji internetowej

- ▣ `InputStreamResource` - klasa pozwala na opakowanie otwartego już strumienia `InputStream`
- ▣ `ByteArrayResource` - implementacja umożliwia wygodne opakowanie bufora danych w funkcjonalność `Resource`

- Obiekty które wczytują zasoby mogą implementować interfejs ResourceLoader

```
public interface ResourceLoader {  
    Resource getResource(String location);  
}
```

- Wszystkie implementacje `ApplicationContext` implementują również `ResourceLoader`, zatem w zależności od rodzaju implementacji `ApplicationContext`, metoda `getResource()` będzie generować określony typ zasobów, np.:
 - ▣ Dla `ClassPathXmlApplicationContext` `getResource()` będzie zwracać obiekty klasy `ClassPathResource`
 - ▣ Dla `FileSystemXmlApplicationContext` `getResource()` będzie zwracać obiekty klasy `FileSystemResource`
 - ▣ Dla `WebXmlApplicationContext` `getResource()` będzie zwracać obiekty klasy `ServletContextResource`
- Oczywiście można również wymusić określony typ zasobu identyfikując go przez specyficzny prefiks w nazwie, np.:
"file:/sciezka/plik.txt" (`UrlResource`) lub
"classpath:/sciezka/plik.txt" (`ClassPathResource`)

- Mechanizm walidacji w Spring Framework został zaprojektowany w sposób umożliwiający oddzielenie tej funkcjonalności od warstwy interfejsu użytkownika i traktowanie jej jako części logiki biznesowej
- Walidacja obiektów domenowych odbywa się poprzez implementacje interfejsu Validator
- Błędy walidacji zapisywane są w obiekcie implementującym interfejs Errors

```
public interface Validator {  
    boolean supports(Class clazz);  
    void validate(Object target, Errors errors);  
}
```

□ Przykład walidacji obiektu domenowego:

Uzytkownik.java

```
public class Uzytkownik {
    private String login;
    private String haslo;

    //getter, setter, ...
}
```

UzytkownikValidator.java

```
public class UzytkownikValidator implements Validator {

    // Walidator potrafi walidowac tylko obiekty klasy Uzytkownik
    public boolean supports(Class clazz) {
        return Uzytkownik.class.equals(clazz);
    }

    public void validate(Object obj, Errors e) {
        ValidationUtils.rejectIfEmpty(e, "login", "field.required");
        Uzytkownik u = (Uzytkownik) obj;
        if (u.getHaslo().length() < 8) {
            e.rejectValue("haslo", "password.too_short");
        }
    }
}
```

- Przy walidacji bardzo użyteczna jest klasa `ValidationUtils` wyposażona w metody statyczne upraszczające sprawdzanie braków w danych:
 - ▣ `invokeValidator(Validator validator, Object obj, Errors errors)` - wywołanie innego walidatora
 - ▣ `rejectIfEmpty(Errors errors, String field, String errorCode)` - zarejestrowanie błędu gdy pole "field" jest puste (null lub "" dla String)
 - ▣ `rejectIfEmptyOrWhitespace(Errors errors, String field, String errorCode)` - j.w. przy czym pole nie może też zawierać samych białych znaków
- Metody `ValidationUtils.reject...` nie wymagają podania jawnie walidowanego obiektu, ponieważ jest on również dostępny przez metodę `getTarget()` w `Errors`

- ❑ Interfejs Errors posiada również metody przydatne przy walidacji obiektów zagnieżdżonych, np.:

```
@Component
public class OsobaValidator implements Validator {
    @Autowired private AdresValidator adresValidator;

    // bool supports(Class clazz) ...

    public void validate(Object obj, Errors e) {
        Osoba osoba = (Osoba)obj;
        // walidacja pól klasy Osoba ...
        try {
            e.pushNestedPath("adresZameldowania");
            ValidationUtils.invokeValidator(adresValidator, osoba.getAdresZameldowania(), e);
        } finally {
            e.popNestedPath();
        }
        try {
            e.pushNestedPath("adresZamieszkania");
            ValidationUtils.invokeValidator(adresValidator, osoba.getAdresZamieszkania(), e);
        } finally {
            e.popNestedPath();
        }
    }
}
```


- Podstawą funkcjonalności bindowania (mapowania pól np. z interfejsu użytkownika do pól w obiektach domenowych) jest implementacja interfejsu BeanWrapper
- Interfejs BeanWrapper posiada metody oparte o semantykę ścieżki do pola, umożliwiające:
 - ▣ sprawdzanie jakie pola zawiera dany obiekt lub obiekty w nim zagnieżdżone
 - ▣ weryfikację czy dane pole jest do odczytu/zapisu
 - ▣ pobranie/ustawienie wartości pola lub wielu na raz w danym obiekcie lub w obiektach w nim zagnieżdżonych

- Składniowo ścieżka do pól może mieć postać:
 - "nazwa" - odpowiada pojedynczemu polu w klasie z metodami `getNazwa()` lub `isNazwa()` oraz `setNazwa()`
 - "adres.ulica" - odpowiada polu "ulica" w zagnieżdżonym obiekcie "adres", czyli metodami `getAdres().getUlica()` i `getAdres().setUlica()`
 - "miesiac[2]" - odpowiada 3 elementowi tablicy lub kolekcji "miesiąc"
 - "miesiac[Sty]" - odpowiada elementowi mapy o nazwie "miesiąc" i kluczu "Sty"

□ Przykład użycia:

```
public class Osoba {
    private String imie;
    private String nazwisko;
    private Integer wiek;
    private Adres adres;
    private List<Osoba> dzieci;
    // getters, setters, ...
}
```

```
public class Adres {
    private String ulica;
    private String nrDomu;
    private String nrLokalu;
    private String kod;
    private String miejscowosc;
    // getters, setters, ...
}
```

```
BeanWrapper osoba = new BeanWrapperImpl(new Osoba());
osoba.setPropertyValue("imie", "Jan");
PropertyValue value = new PropertyValue("dzieci[0].imie", "Maciej");
osoba.setPropertyValue(value);
BeanWrapper adres = new BeanWrapperImpl(new Adres());
osoba.setPropertyValue("adres", adres.getWrappedInstance());
String miejscowosc = (String)osoba.getPropertyValue("adres.miejscowosc");

Osoba o = osoba.getWrappedInstance();
```

- W Spring Framework do konwersji obiektów do reprezentacji w formie łańcucha znaków i odwrotnej używa się mechanizmu JavaBeans opartego o interfejs `java.beans.PropertyEditor`
- Spring zawiera implementację wielu konwerterów opartych o `PropertyEditor`, które służą do konwersji popularnych typów
- Aby zmienić sposób konwersji określonego typu na String można zaimplementować własny konwerter

□ Przykład konwertera:

```
public class OsobaEditor extends PropertyEditorSupport {
    private OsobaDao osobaDao;

    public void setAsText(String text) {
        setValue(osobaDao.znajdzPoImieniuNazwisku(text));
    }

    public String getAsText() {
        Osoba osoba = (Osoba)getValue();
        return osoba.getImie() + " " + osoba.getNazwisko();
    }
}
```

- Istnieje kilka możliwości zarejestrowania klasy PropertyEditor w aplikacji:
 - ▣ Automatyczna rejestracja klas PropertyEditor dla klas znajdujących się w tym samym pakiecie (np. app.domena.Osoba i app.domena.OsobaEditor)
 - ▣ Poprzez implementację metody getPropertyDescriptors() z interfejsu BeanInfo zgodnie ze specyfikacją JavaBeans
 - ▣ Poprzez wykorzystanie post-procesora CustomEditorConfigurer

```
<bean class="org.springframework.beans.factory.config.CustomEditorConfigurer">
  <property name="customEditors">
    <map>
      <entry key="app.domena.Osoba" value="app.domena.OsobaEditor"/>
    </map>
  </property>
</bean>
...
```

▣ Poprzez implementację interfejsu PropertyEditorRegistrar

```
public final class MojPropertyEditorRegistrar implements PropertyEditorRegistrar {
    public void registerCustomEditors(PropertyEditorRegistry registry) {
        // należy tutaj generować zawsze nowe instancje konwerterow
        registry.registerCustomEditor(Osoba.class, new OsobaEditor());
        registry.registerCustomEditor(Osoba.class, "ojciec", new OjciecEditor());
        registry.registerCustomEditor(Osoba.class, "matka", new MatkaEditor());
        // ...
    }
}
```

```
<bean class="org.springframework.beans.factory.config.CustomEditorConfigurer">
    <property name="propertyEditorRegistrars">
        <list>
            <ref bean="mojPropertyEditorRegistrar"/>
        </list>
    </property>
</bean>

<bean id="mojPropertyEditorRegistrar" class="app.domain.MojPropertyEditorRegistrar"/>
```

- Nowocześniejszą alternatywą dla mechanizmu opartego o PropertyEditor jest funkcjonalność konwersji dostępna w Spring Framework od wersji 3, opartą o interfejs Converter

```
package org.springframework.core.convert.converter;

public interface Converter<S, T> {

    T convert(S source);

}
```

- Konwertery implementujące Converter muszą być thread-safe
- Metoda convert nigdy nie będzie wywołana z pustym argumentem (null), nie jest konieczne zabezpieczanie kodu pod tym względem
- Dla niewłaściwej wartości source należy wyrzucić wyjątek IllegalArgumentException
- Metoda convert może rzucać dowolne wyjątki

□ Przykładowy konwerter:

```
public class OsobaToStringConverter<Osoba, String> {  
  
    String convert(Osoba source) {  
        return source.getImie() + " " + source.getNazwisko();  
    }  
  
}
```

- W przypadku gdy konieczna jest kontrola konwersji dla całej hierarchii klas można zaimplementować interfejs ConverterFactory

```
package org.springframework.core.convert.converter;

public interface ConverterFactory<S, R> {

    <T extends R> Converter<S, T> getConverter(Class<T> targetType);

}
```

- Typowy przykład użycia ConverterFactory to implementacja StringToEnumConverterFactory do konwersji obiektów typów wyliczeniowych `java.lang.Enum` do `String`

```
package org.springframework.core.convert.support;
final class StringToEnumConverterFactory implements ConverterFactory<String, Enum> {

    public <T extends Enum> Converter<String, T> getConverter(Class<T> targetType) {
        return new StringToEnumConverter(targetType);
    }

    private final class StringToEnumConverter<T extends Enum>
        implements Converter<String, T> {

        private Class<T> enumType;

        public StringToEnumConverter(Class<T> enumType) {
            this.enumType = enumType;
        }

        public T convert(String source) {
            return (T) Enum.valueOf(this.enumType, source.trim());
        }
    }
}
```

- Dla bardziej skomplikowanych przypadków konwersji można wykorzystać funkcjonalność interfejsu `GenericConverter` lub `ConditionalGenericConverter` (dla konwersji warunkowej)

```
package org.springframework.core.convert.converter;

public interface GenericConverter {

    public Set<ConvertiblePair> getConvertibleTypes();

    Object convert(Object source, TypeDescriptor sourceType, TypeDescriptor targetType);

}
```

```
package org.springframework.core.convert.converter;

public interface ConditionalGenericConverter extends GenericConverter {

    boolean matches(TypeDescriptor sourceType, TypeDescriptor targetType);

}
```

- Konwersja dokonywana jest za pośrednictwem interfejsu **ConversionService**

```
package org.springframework.core.convert;

public interface ConversionService {

    boolean canConvert(Class<?> sourceType, Class<?> targetType);

    <T> T convert(Object source, Class<T> targetType);

    boolean canConvert(TypeDescriptor sourceType, TypeDescriptor targetType);

    Object convert(Object source, TypeDescriptor sourceType, TypeDescriptor targetType);

}
```

- Najczęściej klasy implementujące `ConversionService` implementują również `ConverterRegistry`

```
package org.springframework.core.convert.converter;

public interface ConverterRegistry {

    void addConverter(Converter<?, ?> converter);

    void addConverter(GenericConverter converter);

    void addConverterFactory(ConverterFactory<?, ?> converterFactory);

    void removeConvertible(Class<?> sourceType, Class<?> targetType);

}
```

- Spring Framework dostarcza kilka gotowych implementacji `ConversionService`
- Aby zastosować domyślną implementację można wykorzystać bean `ConversionServiceFactoryBean` lub `FormattingConversionServiceFactoryBean`

```
<bean id="conversionService"  
  class="org.springframework.context.support.ConversionServiceFactoryBean">  
  <property name="converters">  
    <list>  
      <bean class="app.converters.OsobaToStringConverter"/>  
    </list>  
  </property>  
</bean>
```

- Spring Framework dostarcza kilka gotowych implementacji `ConversionService`
- Aby zastosować domyślną implementację można wykorzystać bean `ConversionServiceFactoryBean` lub `FormattingConversionServiceFactoryBean`

```
<bean id="conversionService"
  class="org.springframework.context.support.ConversionServiceFactoryBean">
  <property name="converters">
    <list>
      <bean class="app.converters.OsobaToStringConverter"/>
    </list>
  </property>
</bean>
```

- Jeżeli w konfiguracji kontenera nie zostanie zarejestrowany bean implementujący `ConversionService`, w aplikacji wykorzystywany będzie starszy mechanizm konwersji przez obiekty `PropertyEditor`

- Przykład wykorzystania ConversionService w kodzie:

```
@Service
public class MyService {

    @Autowired
    public MyService(ConversionService conversionService) {
        this.conversionService = conversionService;
    }

    public void doIt() {
        this.conversionService.convert(...)
    }
}
```

- Nowy mechanizm konwersji jest ogólnego przeznaczenia i posiada znacznie bardziej uniwersalny charakter niż konwersja przy pomocy obiektów PropertyEditor
- W wielu aplikacjach podstawowym zastosowaniem konwersji jest formatowanie wartości pól obiektów domenowych (daty, kwoty, itd.) na widokach interfejsu użytkownika (np. strony HTML, raporty PDF itd.) oraz przetwarzanie wartości wprowadzonych przez użytkownika (np. poprzez formularz HTML)
- Formatowanie pól jest możliwe do zrealizowania przy pomocy nowego mechanizmu konwersji, jednak nie bezpośrednio, np. nie ma prostej możliwości określenia w konwerterze lokalizacji
- Dlatego też do tego problemu przygotowano osobne rozwiązanie

- Do formatowania wykorzystuje się obiekty implementujące interfejs `Formatter`

```
package org.springframework.format;  
  
public interface Formatter<T> extends Printer<T>, Parser<T> {  
}
```

```
public interface Printer<T> {  
  
    String print(T fieldValue, Locale locale);  
  
}
```

```
public interface Parser<T> {  
  
    T parse(String clientValue, Locale locale) throws ParseException;  
  
}
```

□ Przykład formatera dla java.util.Date:

```
public final class DateFormatter implements Formatter<Date> {  
  
    public String print(Date date, Locale locale) {  
        if (date == null) {  
            return "";  
        }  
        return new SimpleDateFormat("yyyy-MM-dd", locale).format(date);  
    }  
  
    public Date parse(String formatted, Locale locale) throws ParseException {  
        if (formatted.length() == 0) {  
            return null;  
        }  
        return new SimpleDateFormat("yyyy-MM-dd", locale).parse(formatted);  
    }  
  
}
```

- Największą innowacją związaną z nowym mechanizmem formatowania jest możliwość konfiguracji formaterów w oparciu o adnotacje w klasach domenowych

```
public class Podatek {  
  
    @NumberFormat(style=Style.PERCENT)  
    private BigDecimal procent;  
  
    @NumberFormat(style=Style.CURRENCY)  
    private BigDecimal kwota;  
  
    @DateTimeFormat(style="S-")  
    private Date data;  
  
    @DateTimeFormat(style="SS")  
    private Date dataCzas;  
  
    @DateTimeFormat(style="-S")  
    private Date czas;  
  
}
```

- Definiowanie własnych adnotacji dla formaterów jest możliwe poprzez implementację AnnotationFormatterFactory

```
package org.springframework.format;

public interface AnnotationFormatterFactory<A extends Annotation> {

    Set<Class<?>> getFieldTypes();

    Printer<?> getPrinter(A annotation, Class<?> fieldType);

    Parser<?> getParser(A annotation, Class<?> fieldType);

}
```

- Aby zarejestrować klasy Formatter oraz AnnotationFormatterFactory należy odwołać się do implementacji interfejsu FormatterRegistry

```
package org.springframework.format;

public interface FormatterRegistry {

    void addFormatterForFieldType(Class<?> fieldType, Printer<?> printer,
        Parser<?> parser);

    void addFormatterForFieldType(Class<?> fieldType, Formatter<?> formatter);

    void addFormatterForAnnotation(AnnotationFormatterFactory<?, ?> factory);

}
```

- Najczęściej interfejs FormatterRegistry jest implementowany przez klasę implementującą ConversionService
- Przykład gotowej implementacji to FormattingConversionService

□ Przykład przypisania adnotacji do formatera

```
@Target({ElementType.METHOD, ElementType.FIELD, ElementType.PARAMETER})
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
public @interface Waluta {
    String value() default "PLN";
}
```

```
public class WalutaAnnotationFormatterFactory
    implements AnnotationFormatterFactory<Waluta> {

    public Set<Class<?>> getFieldTypes() {
        return new HashSet<Class<?>>(asList(new Class<?>[] { BigDecimal.class }));
    }

    public Printer<BigDecimal> getPrinter(Waluta annotation, Class<?> fieldType) {
        return new WalutaFormatter(annotation.value());
    }

    public Parser<BigDecimal> getParser(Waluta annotation, Class<?> fieldType) {
        return new WalutaFormatter(annotation.value());
    }
}
```


□ Przykład przypisania adnotacji do formatera (c. d.)

```
public final class WalutaFormatter implements Formatter<BigDecimal> {  
  
    private String waluta;  
  
    public WalutaFormatter(String waluta) { this.waluta = waluta; }  
  
    public String print(BigDecimal value, Locale locale) {  
        if (value == null) {  
            return "";  
        }  
        return value.toString() + " " + waluta;  
    }  
  
    public BigDecimal parse(String formatted, Locale locale) throws ParseException {  
        if (formatted.length() == 0) {  
            return null;  
        }  
        return new BigDecimal(formatted.replaceAll(waluta, ""));  
    }  
  
}
```

□ Przykład przypisania adnotacji do formatera (c. d.)

```
public class WyplataDolary {  
  
    @Waluta("PLN")  
    private BigDecimal kwotaPoczatkowa;  
  
    private BigDecimal kurs;  
  
    @Waluta("USD")  
    private BigDecimal kwotaKoncowa;  
  
}
```

- Przykładowa konfiguracja formatowania z ustawieniami domyślnymi dla SpringMVC (domyślne formatery i wsparcie dla @NumberFormat oraz @DateTimeFormat)

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<beans xmlns="http://www.springframework.org/schema/beans"
  xmlns:mvc="http://www.springframework.org/schema/mvc"
  xmlns:xsi="http://www.w3.org/2001/XMLSchema-instance"
  xsi:schemaLocation="
    http://www.springframework.org/schema/beans
    http://www.springframework.org/schema/beans/spring-beans-3.0.xsd
    http://www.springframework.org/schema/mvc
    http://www.springframework.org/schema/mvc/spring-mvc-3.0.xsd">

  <mvc:annotation-driven />

</beans>
```

- Aby stosować niestandardowe formatery i adnotacje należy wskazać w konfiguracji SpringMVC bean `ConversionService`, w którym je zarejestrowano, np.:

```
/app/format/MyConversionServiceFactoryBean.java
```

```
public class MyConversionServiceFactoryBean
    extends FormattingConversionServiceFactoryBean {

    @Override
    protected void installFormatters(FormatterRegistry registry) {

        // instalacja standardowych formatterow
        super.installFormatters(registry);

        // instalacja wlasnych formatterow
        registry.addFormatterForFieldAnnotation(new WalutaAnnotationFormatterFactory())
    }

}
```

- Aby stosować niestandardowe formatery i adnotacje należy wskazać w konfiguracji SpringMVC bean ConversionService, w którym je zarejestrowano, np.:

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<beans xmlns="http://www.springframework.org/schema/beans"
  xmlns:mvc="http://www.springframework.org/schema/mvc"
  xmlns:xsi="http://www.w3.org/2001/XMLSchema-instance"
  xsi:schemaLocation="
    http://www.springframework.org/schema/beans
    http://www.springframework.org/schema/beans/spring-beans-3.0.xsd
    http://www.springframework.org/schema/mvc
    http://www.springframework.org/schema/mvc/spring-mvc-3.0.xsd">

  <mvc:annotation-driven conversion-service="conversionService"/>

  <bean id="conversionService"
    class="app.format.MyFormattingConversionServiceFactoryBean"/>

</beans>
```

- W Spring 3 wprowadzono również możliwość definiowania reguł walidacji poprzez adnotacje w kodzie domenowym (wg JSR-303)

```
public class Osoba {  
  
    @NotNull  
    @Size(max=64)  
    private String imie;  
  
    @Min(0)  
    private int wiek;  
  
}
```

- Specyfikacja JSR-303 pozwala w bardzo elastyczny sposób definiować i implementować własne reguły walidacji, ale jej złożoność wykracza znacznie poza ramy tego wykładu
- Implementacją referencyjną specyfikacji JSR-303 jest projekt Hibernate Validator posiadający bogatą dokumentację

- Aby korzystać z mechanizmu walidacji deklaratywnej wystarczy dodać w konfiguracji definicję beanu implementującego `javax.validation.ValidatorFactory` (np. `LocalValidatorFactoryBean`)
- Do działania wymagany jest Hibernate Validator jako implementacja tej technologii

```
<beans>

  <bean id="validator"
    class="org.springframework.validation.beanvalidation.LocalValidatorFactoryBean"/>

</beans>
```

- Do zdefiniowania własnej reguły walidacji (tzw. constraint) należy zdefiniować odpowiednią adnotację, np.:

```
@Target({ElementType.METHOD, ElementType.FIELD})
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
@Constraint(validatedBy=PodzielnePrzezValidator.class)
public @interface PodzielnePrzez {

    String message() default "Nie dzieli sie";

    Class<?>[] groups() default {};

    Class<? extends Payload>[] payload() default {};

    int value() default 1;

}
```


- Następnie należy zaimplementować ConstraintValidator

```
public class PodzielnePrzezValidator
    implements ConstraintValidator<PodzielnePrzez, Integer> {

    private int wartosc;

    public void initialize(PodzielnePrzez constraintAnnotation) {
        this.wartosc = constraintAnnotation.value();
    }

    public boolean isValid(Integer object, ConstraintValidatorContext constraintContext) {
        if (object == null)
            return false;
        else
            return (object % wartosc) == 0;
    }
}
```

□ Przykład użycia w kodzie:

```
public class RządParzysty {  
  
    @PodzielnePrzez(2);  
    private Integer numer;  
  
    // ...  
  
}
```

- W Spring MVC możliwe jest uruchomienie walidacji przy pomocy adnotacji `@javax.validation.Valid` (zarówno dla walidacji w oparciu o `org.springframework.validation.Validator` jak i JSR-303)
 - ▣ Błędy walidacji wg JSR-303 (`ConstraintViolation`) są automatycznie opakowywane i dodawane jako błędy w `BindingResult`

```
@Controller
public class OsobaController {

    @RequestMapping("/osoba", method=RequestMethod.POST)
    public void zapisz(@Valid Osoba osoba, BindingResult result) { ... }

}
```

- W pozostałych przypadkach użycia (np. w logice biznesowej) walidację uruchamia się jawnie
 - ▣ Dla walidacji Spring poprzez `Validator.validate()`
 - ▣ Dla JSR-303 poprzez `ValidatorFactory.getValidator().validate()`

- Bindowanie w Spring dokonuje się przy użyciu klasy `DataBinder`
- W SpringMVC bindowanie dokonuje się najczęściej z użyciem odpowiednich adnotacji i zestawu tagów dla formularzy na stronach JSP, i nie ma potrzeby jawnie używać `DataBinder`
- Można również w szczególnych okolicznościach zastosować bindowanie z poziomu kodu

```
Osoba osoba = new Osoba();
// dane do bindowania np. w formie mapy
Map<String, Object> dane = new HashMap<String, Object>();
dane.put("imie", "Janek");

DataBinder binder = new DataBinder(osoba);
// mozna ustawic tez walidator
binder.setValidator(new OsobaValidator());
// bindowanie danych reprezentowanych poprzez interfejs PropertyValues
binder.bind(new MutablePropertyValues(dane));
// walidacja
binder.validate();
// pobranie wyniku bindowania
BindingResult results = binder.getBindingResult();
```

- Język wyrażeń zaimplementowany w Spring jest podobny do JSP EL oraz innych implementacji
 - ▣ Umożliwia pobranie wartości pola obiektu (również zagnieżdżonego w innym obiekcie) poprzez getter
 - ▣ Wspiera indeksowanie pól kolekcji i map
 - ▣ Pozwala na wykonywanie operacji arytmetycznych
 - ▣ Umożliwia wywołanie metod obiektu oraz ustawianie wartości pól w obiektach
 - ▣ Wspiera automatyczne wyszukiwanie zmiennych w kontenerze IoC

- SpEL oferuje bardzo bogate możliwości i integruje się z nowym mechanizmem konwersji typów Spring
- Najczęściej używany jest do wyrażenia prostej logiki np. w konfiguracji XML

```
<bean id="taxCalculator" class="org.springframework.samples.TaxCalculator">  
  <property name="defaultLocale" value="#{systemProperties['user.region']}" />  
</bean>
```

- Bardzo intensywnie jest też wykorzystywany w Spring Web Flow w definicjach przepływów w plikach *.flow.xml

- **Możliwe jest również jego wykonanie z poziomu kodu Java**

```
ExpressionParser parser = new SpelExpressionParser();
Expression exp = parser.parseExpression("'Hello World'");
String message = (String) exp.getValue();

Expression exp = parser.parseExpression("1 + 2 + 3");
int result = exp.getValue(Integer.class);

Osoba osoba = new Osoba();
EvaluationContext context = new StandardEvaluationContext(osoba);
Expression exp = parser.parseExpression("imie");
String imie = (String) exp.getValue(context);
exp.setValue(context, "Janek");

Expression exp = parser.parseExpression("imie = 'Jurek'");
String imie = exp.getValue(context, String.class);

System.out.println(osoba.getImie()) // Jurek
```

- W widokach JSP do wykonania wyrażeń w SpEL można użyć tagu `<spring:eval>` (od wersji Spring 3.0.1)
- Aby korzystać w JSP z nowego mechanizmu konwersji i formatowania Spring należy korzystać ze `<spring:eval>` zamiast standardowych wyrażeń EL

```
<%@ taglib prefix="spring" uri="http://www.springframework.org/tags" %>
...
<spring:eval expression="1 + 2 + 3" />
```


- Aspekt (aspect) - określona funkcjonalność programu, np. logowanie, zabezpieczenie dostępu, zarządzanie transakcjami
- Punkt złączenia (join point) - miejsce w kodzie programu, w którym można dokonać ingerencji np. wywołanie metody lub wyrzucenie wyjątku (w Spring AOP wykorzystywane są tylko wywołania metod)
- Rada (advice) - akcja wykonywana w momencie osiągnięcia przez wykonywany kod określonego punktu złączenia
 - ▣ Around advice - akcja otaczająca określony punkt złączenia (wywołanie metody), pozwalająca na wykonanie czynności przed i po lub zamiast metody
 - ▣ Before advice - akcja wykonywana przed wykonaniem metody, bez możliwości zablokowania jej wykonania
 - ▣ After returning advice - akcja wykonywana po normalnym wykonaniu metody (bez wyjątku)

- After throwing advice - akcja wykonywana po zakończeniu metody wyrzuceniem wyjątku
- After advice - akcja wykonywana po zakończeniu metody, niezależnie od tego w jaki sposób się zakończyła
- Before advice - akcja wykonywana przed wykonaniem metody, bez możliwości zablokowania jej wykonania
- After returning advice - akcja wykonywana po normalnym wykonaniu metody (bez wyjątku)
- Punkt cięcia (pointcut) - warunek dopasowania punktu złączenia do wykonania określonej rady, np. wszystkie metody o określonej nazwie
- Wstawianie (introduction) - możliwość rozszerzania klas obiektów o dodatkowe interfejsy i metody

- Splatanie (weaving) - mechanizm wstawiania w kodzie programu kodu aspektowego
 - ▣ Compile time weaving - splatanie w trakcie kompilacji kodu (np. przez kompilator AspectJ)
 - ▣ Load time weaving - splatanie kodu klas programu z kodem aspektowym w momencie ich ładowania przez ClassLoader
 - ▣ Runtime weaving - splatanie kodu w trakcie wykonywania programu, wykorzystywane w Spring
- Wstawianie (introduction) - możliwość rozszerzania klas obiektów o dodatkowe interfejsy i metody
- AOP proxy - obiekt opakowany w typ rozszerzony wspierający zdefiniowane aspekty

- Domyślnie Spring AOP wykorzystuje J2SE dynamic proxies, które nadają się jedynie do rozszerzania interfejsów
- Dla otaczania klas konieczne jest zastosowanie biblioteki CGLIB. Jeżeli obiekt otaczany przez proxy nie implementuje żadnego interfejsu lub konieczne jest otoczenie metody nie zadeklarowanej w interfejsie, zostanie użyte proxy CGLIB
- Dlatego nadal zalecane jest programowanie do interfejsów

- W Spring od wersji 2 można definiować aspekty z wykorzystaniem deklaracji @AspectJ, używaną w bibliotece AspectJ
- Jednak pomimo stosowania tego stylu, Spring nadal wewnętrznie generuje obiekty proxy i nie wykorzystuje pełnej funkcjonalności oferowanej przez AspectJ (np. kompilatora lub tkacza)
- Aby można było używać w Spring AOP stylu @AspectJ należy dodać do konfiguracji poniższy fragment oraz dołączyć biblioteki aspectjweaver.jar i aspectjrt.jar w wersji 1.5.1 lub nowszej

```
<aop:aspectj-autoproxy/>
```

□ Przykład definiowania aspektu przy użyciu stylu @AspectJ

```
package example;

@Component
@Aspect
public class PrzykladowyAspekt {

    // Punkt cięcia określający wszystkie metody o nazwie transfer
    @Pointcut("execution(* transfer(..)")// the pointcut expression
    private void anyTransfer() {}// the pointcut signature

    @Before("example.PrzykladowyAspekt.anyTransfer()")
    public void sprawdzDostep() { /* ... */ }

    @AfterReturning(pointcut="execution(* transfer(..)",returning="wynik")
    public void posprzataj(Object wynik) { /* ... */ }

    @Around("example.PrzykladowyAspekt.anyTransfer()")
    public Object loguj(ProceedingJoinPoint pjp) throws Throwable {
        System.out.println("przed");
        Object ret = pjp.proceed();
        System.out.println("po");
        return ret;
    }
}
```

□ Przykład definiowania aspektu przy użyciu przestrzeni nazw aop

```
<aop:config>

  <aop:aspect id="mojAspekt" ref="mojAspektImpl">

    <aop:pointcut id="metodaSerwisowa"
      expression="execution(* example.service.*.*(..))"/>

    <aop:before pointcut-ref="metodaSerwisowa" method="loguj"/>

  </aop:aspect>

</aop:config>

<bean id="mojAspectImpl" class="...">
  ...
</bean>
```